

Миротворчість: Божа мудрість у розв'язанні конфліктів.

Відеолекція 36: Спосіб мислення Ісуса Христа.

Ми починаємо завершальну лекцію курсу «Миротворчість: Божа мудрість у вирішенні конфліктів». Я радий, що ви не здалися і пройшли цей курс до кінця. Моя молитва про те, щоб Господь говорив із вами, підбадьорював і допоміг сприймати цей курс як Його благословення для вас. На цьому кінцевому занятті ми підіб'ємо короткий підсумок пройденого і поговоримо про унікальне мислення, необхідне християнському лідеру, щоб жити мудро і зосередитися на мирних стосунках з усіма людьми, яких Господь дасть на вашому життєвому шляху.

Ми почали цей курс із роздумів про два вогні конфлікту. Говорили про динаміку загоряння «злого вогню» і «мирного вогню», а також про те, що в кожному конфлікті ми маємо вибір, який чинник впливатиме на нашу реакцію. Від цього залежить чи буде в нас мотивація принципами дії «злого вогню» або «мирного вогню».

Ми говорили про визначення мети Господа в конфлікті, а також про те, як розуміння Його цілей змінює наші пріоритети та реакцію на конфлікт. Була розмова про те, як зосередитися на дії мирного вогню. Для цього необхідно звернути увагу на три принципи: Господь діє завжди, виправлення, що приходить до нас від Господа, — це шлях життя, а подяка допомагає нам у будь-якій ситуації сфокусувати свою увагу на Особі та справах нашого Господа.

Ми говорили про битву між царством гріховного світу і царством Божим, про те, як вона відбувається в наших серцях, коли егоїстичні бажання не знаходять свого задоволення, і з'являється образа, якщо не отримуємо того, чого хочемо.

Говорили про пастку образи та про те, як вона зачиняється, коли ми підносимо власні інтереси й виправдовуємо свій егоїстичний вибір. Ніхто не може змусити нас ображатися, цей вибір робимо ми самі. А коли ображаємося, то потрапляємо в пастку. Сатана розставляє свої пастки з метою перешкодити нам слідувати за Ісусом Христом. Господь має іншу мету: допомогти вибратися з цих пасток і преобразити нас за образом Ісуса Христа, відновити й примирити стосунки з Ним і з іншими людьми, і таким чином, зруйнувати справи диявола.

Під час конфлікту ми можемо опинитися в одній із чотирьох ролей: скривдженого, того, хто завдав образи, посла примирення і заступника.

У наступному розділі ми говорили про те, як Божа сила змінює наші можливості у вирішенні конфліктів. Сила Божа не проявляється в той момент, коли намагаємося виконати Божу волю по-своєму, що ми назвали «чужим вогнем». «Злий вогонь» має свої каталізатори й прискорює плотські реакції на конфлікт, коли ми намагаємося погасити цей вогонь і силу пожадливісті за допомогою гніву, гордості, помсти, неправди й ненависті.

Ми говорили про Божу силу, здатну погасити «злий вогонь» за допомогою прояву Божої любові, протистояння гріху, сповіді та прощення. Можна образитися, навіть якщо намагаємося примиритися, а тому ми з вами розмірковували про те, що відбувається, коли в те, що відбувається, вклинюється образа і що нам робити, коли учасники конфлікту відмовляються примиритися.

Ми говорили про те, як шукати Божої присутності та як спілкування з Богом змінює наш погляд на конфлікт. Розмова була про чотири якості, необхідні пожежнику, який бажає погасити вогонь конфлікту. Щоб Бог міг використати вас у розпал конфлікту, необхідні смиренність, бажання догодити Богові, віра і любов. Ці якості не даються нам при фізичному народженні, але, за Своєю благодаттю, Господь дає їх нам як дар для нашого християнського життя.

Ми говорили про принесення наших тіл як живої жертви, тобто про посвячення самих себе Господу, з прагненням, щоб Господь щодня наповнював нас Своїм Словом життя, наповнював Своїм Святим Духом, а потім використовував, посилаючи як Своїх послів примирення туди, де розгорається вогонь конфлікту.

У наступних лекціях ми розмірковували над тим, як шлюб відображає стосунки між Ісусом Христом і Церквою, а також над ролями, які чоловік і дружина відіграють у цих стосунках і в здійсненні цієї таємниці. Роль чоловіка — любити свою дружину і віддавати себе за неї, подібно до того, як Ісус Христос полюбив Церкву і віддав Себе за неї. Роль дружини — підкорятися чоловікові, так само як Церква підкоряється Ісусу Христу. А всі разом ми повинні підкорятися один одному на славу Ісуса Христа.

Ми говорили про конфлікти в сім'ях і про те, які можливості має чоловік у розпал конфлікту з дружиною. Він має привілей у молитві прийти до Господа, відкрити Йому Своє серце і запитати: «Господи, як мені в цій ситуації проявити любов до моєї дружини?» У дружини також є можливість звернутися до Господа і запитати: «Господи, як мені в цій ситуації підкоритися моєму чоловікові?»

Була лекція про мудре виховання дітей у дусі миротворчості, про стосунки між батьками та дітьми, про відповідальність батьків за виховання своїх дітей, про настанову дітей на шлях Господній і про можливості учнівства, які відкриваються нам щодня. Важливо пам'ятати про те, що відповідальність за Біблійне виховання дитини лежить на батьках, а не на вчителів недільної школи, молодіжному пасторі та друзях. Важливо бути уважним, щоб не провокувати дітей на гнів, щоб не карати в стані гніву, а виховувати з любові та з бажанням послужити своїм дітям.

Далі ми звернули увагу на конфлікти в командах і організаціях. Ми говорили про три двигуни стосунків, які працюють у кожній організації, у кожній команді та в кожному служінні. Серед них: двигун авторитету, що дає нам силу служити, двигун виправлення, що дає нам здібності зростати, і двигун конфлікту, здатний трансформувати.

Попередня лекція була присвячена «проєкту 1221», тобто благовістю в дусі миротворчості. Ми розмірковували про перемогу над злом за допомогою добра, про можливості, що відкриваються перед нами, коли ми маємо ворогів або людей, які з нами не згодні, або ж коли є люди, які вважають нас своїми ворогами. Біблія закликає нас ставитися до людей так, як Господь Ісус Христос ставився до нас, коли ми були його ворогами, закликає любити людей і перемогти зло добром. У кожного з дітей Божих є можливість постати перед Господом у молитві й запитати Небесного Отця: «Що Ти хочеш, щоб робив Твій слуга? Як мені проявити Твою любов до цієї людини, щоб вона побачила, що Ти бажаєш благословити її? Як мені зробити добро цій людині?».

Усі істини, перелічені вище, підводять нас до теми завершальної лекції, яку я назвав «Мислення Ісуса Христа». Щоб бути справжнім християнським лідером, який прагне мати мирні взаємовідносини з усіма людьми, потрібен унікальний спосіб мислення. Усі сфери, які

ми розглянули в цьому курсі, вимагають унікального мислення, що перевершує природний спосіб роздумів.

Під словом «мислення» я маю на увазі наше ставлення, тобто те, як ми оцінюємо і думаємо про те, що відбувається. Можна сказати, що у більшості людей є два типи мислення: внутрішній і зовнішній.

Внутрішній спосіб мислення зосереджений на самому собі. Лідер, сконцентрований на самому собі, ухвалює рішення і поводить з людьми відповідно до своїх власних інтересів. Іноді такі керівники використовують страх і залякування, щоб повести людей за собою. Вони користуються своїм авторитетом і владою, щоб контролювати та диктувати людям свою волю. Коли поставлені перед командою цілі не досягаються, лідери звинувачують не себе, а інших людей. Вони використовують інших людей для досягнення своїх особистих цілей.

Час від часу ми всі потрапляємо під вплив внутрішнього способу мислення. Можу сказати абсолютно щиро, що минулого року, коли ми разом із моєю дружиною вивчали книжки про стосунки в шлюбі, мене зацікавила інформація, яка змусила визнати, що за роки нашого шлюбу я робив багато для моєї дружини, щоб мої дії стали для неї благословенням. На початку вони виглядали так, ніби я орієнтувався на зовнішній образ думок. Однак, потім прийшло розуміння того, що причини, через які я робив усе це, насправді були внутрішніми.

Буває так, що ми прагнемо послужити Богові, але наша увага зосереджена не на Господі, а на самих собі. Поставте собі запитання: «Чи роблю я те, до чого покликав мене Господь? Чи виконую те, що Господь бажає від мене?». Багато з нас дуже зайняті служінням, роботою та іншими справами. У нас є список цілей і прагнення досягти їх. Ми припускаємо, що Бог благословляє нашу роботу. Але водночас ми не провели достатньо часу в молитві та спілкуванні з Богом, і наші взаємини не підтримуються принципами «мирного вогню». Якщо це так, то це – обман, тому що намагаємося побудувати Царство Боже своїм розумом і своїми силами. І, якщо ми не провели достатньо часу в спілкуванні з Богом через молитву і вивчення Слова Божого, то обманюємо себе, думаючи, що Дух Божий веде нас.

Так внутрішній образ думок підкрадається до нас. Якщо ви помічаєте його вплив, то скористайтеся принципами мирного вогню, прийдіть до Господа і сповідуйте своє неправильне ставлення перед Ним. Скажіть: «Господи, я бачу, що дію, перебуваючи під тиском внутрішнього мислення. Це не те ставлення, яке Ти бажаєш бачити в мені. Допоможи мені змінитися». Отже, людина, що має внутрішній спосіб мислення, зосереджена на самій собі.

Другий тип мислення називається зовнішнім. Він орієнтований не на себе, а на інших, на всю групу або команду. Християнські лідери, що володіють зовнішнім мисленням, беруть на себе відповідальність за всіх, хто перебуває під їхнім керівництвом. Вони використовують свою владу як силу для служіння. Керівники беруть на себе відповідальність за все, що відбувається, прагнуть зрозуміти та розвинути людей, які перебувають у їхньому підпорядкуванні. Вони не звинувачують інших, коли не досягнуті цілі, поставлені перед командою. Лідери розглядають процеси, що відбуваються, з метою побачити, як можна поліпшити роботу організації. Вони прагнуть пізнати, що Господь хоче, щоб вони змінили. Такі лідери визнають внесок усіх учасників у загальний успіх команди та винагороджують гідних.

Час від часу в кожного з нас проявляється зовнішній тип мислення, коли ми служимо комусь і зосереджені не на собі, а на користі для інших. Ми відходимо від егоїстичних бажань і

зосереджуємося на команді, на організації, на досягненні поставлених цілей, на виконанні певних завдань, на різних програмах служіння. При цьому, дійсно рухаємося вперед завдяки Господнім благословенням.

Протягом життя у більшості людей може проявлятися як перший, так і другий тип мислення. Сьогодні я хочу сказати про те, що жоден із цих двох менталітетів, хоч би яким слухним він був свого часу і за відповідного випадку, не дасть змоги вам пройти через конфлікт за принципами «мирного вогню». Жоден із них не дасть вам можливості завжди мати мирні взаємини з усіма людьми.

Я сподіваюся, що під час цього курсу ви зрозуміли, що для того, щоб мати мирні взаємини та прагнути до того миру, що перетворює нас, який можна мати навіть під час конфлікту, необхідно завжди покладатися на Ісуса Христа. Ніхто з нас, незалежно від того, скільки курсів пройшли, наскільки ми освічені, обдаровані, красномовні, переконливі, наскільки маємо гарний вигляд і як багато в нас грошей, не зможе зробити те, про що говорили, без сили Святого Духа і без твердої надії на Ісуса Христа.

Для справжньої перемоги, нам необхідний **третій тип мислення — образ думок Ісуса Христа**. Під час земного служіння у Нього був свій, особливий спосіб мислення, який полягав у тому, що Він постійно покладался на Бога-Отця. Ось кілька місць Писання, які дають нам уявлення про ці стосунки:

Єв. Івана 5:30: «Не можу Я Сам від Себе робити нічого. Як Я чую, так і суджу, і Мій суд справедливий, бо не шукаю Своєї волі, але волі Того, Хто Мене послав, — Отця».

Єв. Івана 12:49: «Бо не від Себе Я говорив, а Отець, Який послав Мене, це Він дав Мені заповідь, що маю сказати і що говорити».

Єв. Івана 20:21: «Тоді Ісус знову сказав їм: Мир вам! Як послав Мене Отець, — і Я посилаю вас!»

Під час Свого земного служіння Ісус Христос постійно покладался на Бога-Отця. Саме стосунки з Ним спонукали Христа виконати волю Отця, піти на хрест, воскреснути та послати нам із вами Святого Духа. Христос сказав, що посилає Своїх учнів іти до людей, так само як Бог-Отець послав Його. Він бажає, щоб завдяки нашим взаєминам з Ісусом Христом, воля Божа виконувалася і через нас.

Щоб це сталося, треба знати Божу волю і мати бажання виконувати її з вірою. Ми повинні особисто знати Бога і бути сповненими Святим Духом. Покладаймося на Христа, щоб Він наділив нас силою виконувати Його волю, проголошувати слово Боже і жити за допомогою Його сили так, як Христос, коли Він жив на землі, служив завдяки силі, яку дав Йому Бог-Отець. У цьому і полягає процес трансформації кожного з нас.

Ніхто з нас не живе так 24 години на добу. Ми всі перебуваємо в процесі трансформації та будемо зазнавати невдач. Будуть моменти, коли будемо ображатися. Будуть моменти, коли когось образимо. І я сподіваюся, що тепер ви розумієте, що кожного разу, коли це відбувається, у вас є можливість прийти до «мирного вогню» і побачити, як Господь творить дивовижне у вас і через вас.

Християнські лідери повинні в повноті покладатися на Ісуса Христа. Апостол Павло написав про «відчуття», тобто про спосіб мислення Ісуса Христа, вірянам, які жили в місті Філіпи. Він

починає уривок словами: «Плекайте в собі ті самі думки, що й у Христі Ісусі», а потім описує цей спосіб мислення:

«Він, маючи Божу природу, не вважав посяганням бути рівним Богові, але понизив Самого Себе, прийнявши образ раба, постав у подобі людини і з вигляду був як людина; Він упокорив Себе, був слухняним аж до смерті, і до смерті хресної. Тому Бог надзвичайно звеличив Його та дав Йому Ім'я, яке вище всякого іншого імені, аби перед Ім'ям Ісуса поклонилося кожне коліно — і піднебесних, і земних, і підземних; і щоб кожною мовою для слави Бога Отця було визнано, що Ісус Христос — це Господь. Тому, мої любі, так як ви завжди були слухняні, не тільки коли я був присутній, але значно більше тепер, коли я відсутній, зі страхом і трепетом звершуйте своє спасіння. Адже то Бог за Своєю доброю волею викликає у вас і бажання, і дію» (Послання до Филип'ян, 2-й розділ, вірші з 5 по 13)

Господь діє у вашому житті, щоб за Своєю доброю волею досягти Своїх цілей у вашому житті через вас. Він закликає нас працювати над нашими взаєминами з Богом і з усіма людьми. Як нам чинити? Ми приносимо своє тіло як живу жертву і дозволяємо Богові використовувати нас у Своїх цілях. Коли Він оголює поганий вчинок у нашому житті, а Господь це дійсно робить, сповідуємо цей гріх перед Ним. Ми просимо Бога допомогти нам змінитися. Коли хтось ображає нас, ми приносимо цю людину перед Господом у молитві та просимо дати нам благодать пробачити.

А потім ми йдемо і відновлюємо мирні стосунки. Ми бажаємо проявити послух Богу і ставитися до всіх людей так, як Він — до нас. Ми бажаємо, щоб мир Божий царював у наших сім'ях, у стосунках із нашими дітьми, з батьками, з нашим начальством і співробітниками. З ким би ми не мали взаємовідносини, кожен випадок — це можливість для Господа продовжувати Свою роботу з перетворення вас на образ Ісуса Христа.

Кожна зустріч — це можливість для Господа використати вас, щоб принести благословення, підбадьорення, любов у життя тих, з ким ви підтримуєте стосунки. Навіть щодо ваших ворогів у вас є можливість творити добро, благословляти та любити. Це і є спосіб мислення Ісуса Христа: щойно ви помічаєте, що розпалюється злий вогонь, згадуйте, що Господь діє завжди, починайте молитися та дякувати Йому.

Мені треба уявити своє тіло як живу жертву і запитати Господа, що Він хоче, щоб я зробив. Якщо в моєму серці є образа, то розумію, що перебуваю не там, де маю бути. Мені потрібно вибратися з пастки образи. Я повинен прийти до «мирного вогню». Мені потрібно, щоб Господь відкрив, у чому полягає Його воля, і навчив мене, як вчинити правильно. При цьому відкриваються можливості для мого зростання. Господь бажає продовжити Свою роботу в мені та досягти Своїх добрих цілей. Таким чином відбувається сказане в Писанні: «зі страхом і трепетом звершуйте своє спасіння. Адже то Бог за Своєю доброю волею викликає у вас і бажання, і дію» (до Филип'ян 2:13).

В кінці нашого курсу, я хочу помолитися Господу за вас: «Отче, благослови моїх братів і сестер, які проходили цей курс. Благослови їх у навчанні. Благослови у стосунках із Тобою і продовжуй відкривати їм Себе. Нехай Ісус Христос буде прославлений у їхньому житті та через них у житті інших людей. Отче, дай їм Свою благодать, щоб вони могли жити, маючи спосіб мислення Ісуса Христа, бо Твоє Слово говорить нам, що Ти дав нам розум Христовий. В ім'я Ісуса Христа, Амінь». Хай благословить вас Господь! Дякуємо за вашу участь у цьому курсі.